

29. nedel'a C

*Pán ťa bude chrániť od všetkého zlého;
Pán ti bude chrániť život.
Pán bude chrániť tvoj odchod i príchod
odteraz až naveky. (Ž 120,7-8)*



Prvé čítanie

Knihá Exodus 17,8-13

Prišli Amalekiti a pri Rafidim napadli Izraelitov. Mojžiš povedal Jozuemu: "Vyber si mužov, vyjdi a bojuj s Amalekitmi. Ja budem zajtra stáť na temene pahorku s Božou palicou v ruke."

Jozue urobil, ako mu povedal Mojžiš, a bojoval s Amalekitmi. Mojžiš, Áron a Hur vystúpili na vrchol pahorku.

Kým mal Mojžiš zdvihnuté ruky, víťazil Izrael, ale keď ich spustil, víťazili Amalekiti. No Mojžišovi ruky oťaželi. Vzali teda kameň, podložili mu ho, on si naň sadol a Áron s Hurom mu z oboch strán ruky podopierali, takže mu neklesli až do západu slnka. Jozue porazil ostrím meča Amaleka a jeho vojsko.

Druhé čítanie

2. list Timotejovi 3,14 – 4,2

Milovaný, vytrvaj v tom, čo si sa naučil a prijal ako isté. Ved' vieš, od koho si sa to naučil. Od detstva poznáš Sväté písmo. Ono ťa môže naučiť múdrosti, aby si vierou v Krista Ježiša dosiahol spásu.

Každá kniha Písma je Bohom vnuknutá, a preto je užitočná na poučanie, na presvedčanie, na nápravu a na výchovu k spravodlivosti, aby bol Boží muž dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.

Zaprisahám ťa pred Bohom a pred Kristom Ježišom, ktorý príde súdiť živých i mŕtvych; pre jeho slávny príchod a jeho kráľovstvo ťa zaprisahám: Hlásaj slovo! Stále, v príhodnom aj v nepríhodnom čase, presvedčaj, karhaj a povzbudzuj s veľkou trpezlivosťou a znalosťou náuky.

Evanjelium

Lukáš 18,1-8

Ježiš v podobenstve povedal učeníkom, že sa treba stále modliť a neochabnúť. "V istom meste bol sudca, ktorý sa Boha nebál a ľuďmi pohrdal. V tom meste žila vdova a chodila k nemu s prosbou: 'Obráň ma pred mojím protivníkom!' Ale on dlho nechcel.

No potom si povedal: 'Hoci sa Boha nebojím a ľuďmi pohrdam, obránim tú vdovu, keď tak nalieha, aby napokon neprišla a neudrela ma po tvári.'"

A Pán povedal: "Počúvajte, čo hovorí nespravodlivý sudca! A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou? Vari ich nechá dlho čakať? Hovorím vám: rýchlo ich obráni. Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?"

Na zamyslenie

"Núdzu učí modliť sa." Tak hovorí jedno staré, ale zároveň nesprávne porekadlo, pretože pravá núdza veľmi zriedkavo naučila pravej modlitbe. Vzniká veľké nebezpečenstvo, že modlitbu degradujeme k neúnavnému, častokrát až magickému pokusu človeka prinútiť Boha k určitému spôsobu správania, aby splnil jeho prosby. S takýmto postojom je prosba v modlitbe "Otče náš": "bud' vôľa tvoja" zmenená na: "bud' vôľa moja". Kto sa takto modlí, je neustále vystavený nebezpečenstvu sklamaní, pretože potom sa príliš často zdá, akoby Boh bol hluchý voči volaniu človeka. Pravá modlitba je však vždy dialóg, udalosť medzi dvoma osobami, medzi Bohom a človekom. V pravej modlitbe sa takto žije v pripravenosti byť otvorený východisku z nejakej situácie a nefixovať sa tak už vopred na určité riešenie. Len ten sa vie takto modliť, kto je plný dôvery v Boha a otvorený Bohu, kto sa odovzdal Jeho vedeniu. Kto je pripravený trpezlivo čakať a vytrvať, ten má šancu naučiť sa tomu, že modlitba znamená vždy "smieť spolu-kráčať" s Bohom, ktorý nám nič despoticky nevnucuje, ktorý chce pre nás tú najlepšiu, najsprávnejšiu cestu.

Vytrvalosť a trpezlivosť, to sú centrálné slová dnešného evanjelia. Vytrvalosť a trpezlivosť to sú tie najlepšie vlastnosti tej vdovy, ktorá je pripravená čakať na naplnenie práva, ktoré jej prináleží. Sklamanie z neuskutočnenia, nenaplnenia nádeje vedie väčšinou – aj u nás – k rezignácii ("aj tak je to zbytočné"). Len čo sa naša dôvera stráca, vedie sa nám rovnako ako Mojžišovi a Jozuemu v prvom čítaní. Osobnosti v tejto scéne sú tiež charakterové vlastnosti v nás samých: "Hneď ako opustíme vedomie, že Boh stojí za nami, že chce, aby sme žili, stávame sa na tomto mieste slabí a zo strachu sa poddáваме druhým. Akonáhle Mojžišova strana, jedna polovica v nás, ktorá sa modlí na vrchu k Bohu, poľaví, aj druhá strana, strana Jozueho v boji, v nás bezmocne klesne. V boji proti "Amelekovi" nám pomôže len vedomie, že pred Bohom máme právo, dokonca príkaz na vlastný život." (Eugen Drewermann, Tiefenpsychologie und Exegese, Düsseldorf 1984) Ten, kto si chce naozaj a vie uchovať dôveru, že Boh chce pre neho len život a spásu, ten potom ne Stratí pôdu pod nohami ani vtedy, keď sa bude takmer po krk topiť v problémoch. Pretože Boh je verný Boh, a Svojich nikdy neopustí.

Budúci týždeň sa môžeme pokúsiť cvičiť sa v tomto nádejnom, dôverujúcom a vytrvalom postoji v našom živote. Každé ráno, keď vstaneme, zaujmime Mojžišovú pozíciu: oboma nohami dobre, pevne zakorenení v zemi, ruky zdvihnuté, s otvorenými dlanami ako mušľa pripravení prijať Božiu silu, moc. A takto vchádzajme do dňa s pozornosťou, aby sme vnímali tých, ktorí nám poskytnú pomoc a podporu, keď naša odvaha slabne a hrozí, že naše ruky a srdce ochabujú.

"Nikdy nepríde tak niečo krásne, ako sme dúfali.

Nikdy nebude niečo tak ťažké, ako sme sa obávali.

Všetko je vždy iné ako sme očakávali.

Ale všetko sa udeje tak, ako je to najlepšie pre toho, komu sa to príhodí.

Neopušť tam toho hore, ani On Ťa neopustí!" (Modlitba zomierajúceho roľníka v južnom Tirolsku)